

שָׁפֵךְ רַחֲמֹד לִלְוָס בָּה לְבָתָה:

סֶהָר לְקָצָעִי פָּאָשָׂרִי זְהַזְּחָזָעִי:

תורתה מה **לazon לczno, זכלנו לבלכו:**

מחאת כפים בתפלה, כי עליידיזה גתועוררים בחינת גנפים, **שם שם בא הדבור.** כמו שכתוב (קהילת י): "זבעל בגנפים יגיד דבר", ובתיב (יחזקאל י): "זידי אדם מתחת בגנפיהם". גמצא שעליידי שאדם גתועור בידים שלו, או (הכגנפים) גתועוררים. הינו בגני ראה, שם שם גתתזה הדבור. אבל עדין צריכין להבין ולתקן פה, לקבל את הדבור בתוכו. ועלידי שטפה בפה אל פה, עליידי גתתזה הפה. כי בכל יד חמשה אצבעות. והבאות האורות, יד ימין ביד שמאל, הינו חמשה פעים חמשה, גימטריא עשרים וחמשה. והבאות יד שמאל ביד ימין חמשה פעים חמשה, גימטריא גם כן עשרים וחמשה, שני פעים עשרים וחמשה, גימטריא חמשים. זה בחינות חמשים פעים יוצאות מצרים שזכור בתורה, כי עליידי בחינות יובל יצאו מגילות מצרים' (זהר שמות מ"ז).

ועלך גלות מצרים, שהיה הדבר בגלות, ובשביל זה היה משה בבד פה. ועלידי גאה גתתזה בחינת פה, גמצא שעליידי חמישין שעורי בינה גתתזה הפה. וזה בחינת, (شمota ד): "מי שם פה לאדם". מי דיקא, גמצא שעליידי מחאת פה, חמשה אצבעות ימין בחמשה שביד שמאל וחמשה שביד שמאל בחמשה שביד ימין, גתתזה בחינת מי, שעליידה גתתזה פה, כמו שכתוב "מי שם פה לאדם". והפה מקבל הדבורים מהכגני ראה,

אַתָּה נְתָן וְלَا יַעֲבֹר צַדְקָה נְתָן כִּי תְּמִימָה אַתָּה שֶׁרֶב רַבֵּךְ אַתָּה מְקוֹם שְׂדֵךְ אַתָּה פְּסִפְרֵץ אַתָּה תְּזַקֵּן לְפָנָיו ח'תָכְךָ פְּזַחַר פְּזַחַר זָצַע לְזָצַע מְקוֹם שְׂדֵךְ אַתָּה רַבֵּךְ אַתָּה תְּזַקֵּן לְפָנָיו 30 "חַק נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות

כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "זְבֻעַל בְּגַפִּים יִגְיַד דָּבָר". וּבְגַפִּים גַּתְעָרִים בְּהַתְעָרָרוֹת יִדֵּי אָדָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "זִיְדֵי אָדָם מִתְחַת בְּגַפִּיהם". וְכֹל זה אָנוּ רֹואִים בְּחֹשֶׁש, שְׁהִידִים הֵם כְּגַד בְּגַפִּי רָאָה. וּבְשִׁבְיל זה אָמָרוּ הַפּוֹסְקִים 'גַּשְׁבֵר הַגָּפֶן סְמוֹךְ לְגֹוף טִרְפָּה' (יָוָרָה דָעָה סִימָן נ"ג), כִּי בְּזַדְאי גַּקְבָּעָל יִדְיִזְהָה הַרְאָה:

זְנוּדָה מֵן לְזֹנוֹן, זְכָלוֹנוֹ לְכָלָכָה:

מְחַאת כִּפְעָם בְּשֶׁעָת הַתְּפִלָּה, זה בְּחִינּוֹת גַּתְעָתָה בֵּין צָפֹן לְדָרוֹם (ברכוֹת ה): כִּי מְטָה הַיָּנוּ בְּחִינּוֹת זָוָג. בְּחִינּוֹת תְּפִלָּה (תקוֹן י' וע"ז תקוֹן נ"ח). וּצְפֹן וְדָרוֹם, זה בְּחִינּוֹת יִדִים. וזה שְׁהַתְּפִלָּל אָבָא בְּגִימִין (ברכוֹת ה): 'שְׁיִהָא תְּפִלָּתוֹ סְמוֹךְ לְמְטָתָתוֹ, הַיָּנוּ שֶׁלֹּא יְהִי הַפְּרִישׁ בֵּין הַתְּפִלָּה לְזָוָג:

גַּם עַל-יִדֵּי מְחַאת כִּפְעָם, גַּמְתָּקִים הַדִּיגִים. כִּי יִשְׁשַׁלֵּשׁ הַזְּיוּת, שְׁהָם בְּחִינּוֹת שֶׁלֹּשׁ יִדִים. יָד הַגְּדוֹלָה. יָד הַחְזָקָה, יָד הַרְמָה. וַיַּד יִמְין זה יָד הַגְּדוֹלָה. וַיַּד שְׁמַאל, זה יָד הַחְזָקָה. וּבְשֶׁעָת הַכָּאָה שְׁגַתְחֶבְרִים יְחֵד, זה בְּחִינּוֹת יָד רַמָּה. וְהַדְבּוֹרִים הַיּוֹצְאִים, הֵם יוֹצְאִים מִהָּגָּרֹזֶן, גִּימְטְרִיאָה שֶׁלֹּשׁ פָּעָמִים אַלְקִים, וְהֵם גַּמְתָּקִים עַל-יִדֵּי שֶׁלֹּשׁ הַזְּיוּת.

וְזֹה פְּרוֹשׁ (תְּהִלִּים קי"ט): "גַּפְשִׁי בְּבִפִּי תִּמְיד" וּבוּ, 'גַּפְשִׁי', זה בְּחִינּוֹת דָבָר. כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שיר השירים ה): "גַּפְשִׁי יִצְאָה בְּדָבְרוֹ", הַיָּנוּ בְּחִינּוֹת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (איוב י"ח): "טוֹרָף גַּפְשׁוֹ בְּאָפֹו" (ע"ז ברכוֹת ה: שְׁמוֹבָא פְסוֹק זה לעניין תפלה). בְּבִפִּי, הַיָּנוּ בְּחִינּוֹת מְחַאת הַכָּת. עַל-יִדִי זָהָה, וַתּוֹרַתָּה לֹא שְׁבַחַתִּי רַאשְׁי-תְּבּוֹתָה שְׁלֹו, גִּימְטְרִיאָה שֶׁלֹּשׁ הַזְּיוּת וּשֶׁלֹּשׁ אַלְקִים, הַיָּנוּ הַמְּתַקְתָּה הַדִּיגִים:

גַם עקר ה شبחה הוא ממחין דקנות, מבחינות אלקים. ובשפתיק את אלקים בכפיו, על-ידי זה "ו תורה לא שבחתי":

וזה פרוש, (תהלים צ"א): "כִּי בֵּין גִּימְطָרִיא מ"ב (תקדמת התקוגים ז), הינו שלוש פעמים יד גימטריא מ"ב. שגתלה החשך שבלב, בידים, וזה בחינות מהאת כפים. על-ידי זה "וזאפה להו", בחינות המתקת הדינים:

גַם על-ידי מהאת כף, מבטל המשפט. כי כל המשפט גמשבים מבחינת קרח על אהרון, שהם בחינת שמאלא וימינא (זה"ק בראשית י"ז. ורתי). ועל-ידי מהאת כף, נכללים שמאלי בימין, ימין בשמאלי וגעשים אחדות. זה פרוש, (תהלים צ"ז): "הארו ברקיו תבל ראתה". תבל, זה בחינות מהאת כפים. כי ימין זה ע"ב, ושמאלי זה ריאו. ועל-ידי שגבליים זה בזו, געה שני פעים ריאו, גימטריא תבל. כי גם ע"ב שהוא ימין, יש בו שלוש פעים ע"ב, גימטריא ריאו. ושלשה פעים ע"ב, זה בחינת כהן גדול וכהן הדיוט, וסגן הכהן. ועל-ידי שגתראת תבל, הינו מהאת הכהנים, על-ידי זה "הארו ברקיו", גתתן המשפט הגדרא ברק. כמו שבח טוב (זבריה ט): "ויצא בברק חצז", וחוץ לשון מהלkat. כמו שבח טוב (בראשית מ"ט): "וישטמו הלו בעלי חצים", ותרגומו: 'בעלי פלגותא': זה פרוש, (תהלים מ"ז): "כל העמים תקעו כף", לשון התחרויות. כי שני פעים ע"ב ריאו, גימטריא תלו:

להיות קדם שהעתקתי תורה זאת מכתיבת ידו הקדוש, בתבתי מתחלה קצת מעין זה בעצמי. וכי מה שישמעתיו. ולהיות קצת דברים מברים שם קצת יותר. על כן

זֶלְקָנִינְגְּ נַתְנֵן וְלֹא יַעֲבֹר – אַתָּה תְּמֻמָּן וְלֹא תְּשַׁפֵּר
חַתְכָּנָה – אַתָּה רְצִית אַתְּ צָעֵל "אַתָּה שְׂדֵךְ מִקְוֹה שְׂדֵךְ אַתָּה רְבָבָךְ עַזְּחָה תְּקֹזָךְ לְפָלָךְ"
– "חַק נַתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הווצאת "נַצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שעניית תיקון המידות 30

העתקתו גם כן. ושניהם כאחד טובים. וזהו:

עֲבָדִין הַכָּאָת כִּתְבָּה אֶל כַּפְרָה בְּעֵת הַתְּפִלָּה. בְּתֹוב בְּ"פְּרִיעָזִיחִים"
(בשער חזרת עמידה פְּרָק ז' בסוף), "שְׁלָלוֹז הִיִּתִי וַיַּפְּרַגְנִי" (איוב
ט"ז), "שְׁלָלוֹז בְּגִימְטְּרִיאָג' הַזְּיוּת וְג' אֱלָקִים. וּרְאֵשִׁי-תְּבוֹתָשֶׁל"וּ זִישָׁם
לְהַשְׁלָום", גִּימְטְּרִיאָשֶׁלְלוֹז. דְּהַיָּנוּ שְׁג' פְּעָמִים הַזְּיוּה, מִמְּתִיק ג'
אֱלָקִים. כִּי יִשְׁגַּב יָדִים, יָד הַגְּדוֹלָה, וַיְד הַחֹזֶקה, וַיְד הַרְמָה. וְהַזְּיָד
יָמִין, הַזְּא יָד הַגְּדוֹלָה. יָד הַשְּׁמָאל, יָד הַחֹזֶקה. וְעַל-יָדִי חַבּוּקָת
הַיָּדִים, נָעַשָּׂה יָד הַרְמָה. וְעַל כָּנוּכָּה שְׁמַכָּה כִּתְבָּה אֶל כַּפְרָה וּמִחְבָּר הַיָּדִים
בְּתִפְלָה, גַּמְּתָקִין הַדִּיגִין. כִּי יָד הַזְּא בְּחִינַת הַזְּיוּת, יָד אַוְתִּיות וְד'
אוֹתִיות. וְעַל-יָדִי ג' הַיָּדִים, שְׁהַזְּא ג' הַזְּיוּת, גַּמְּתָקִין הַג' אֱלָקִים,
שְׁהַם הַדִּיגִין הַיּוֹצָאִין מִהְגָּרוֹן, שְׁהַזְּא בְּגִימְטְּרִיאָג' אֱלָקִים:

וְהַזְּא סְגָלָה לְזִפְרֹזָן, בֶּמוּ שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים קי"ט): "גַּפְשִׁי בְּכָפִי
תְּמִיד". גַּפְשִׁי, הַיָּנוּ בְּחִינַת תִּפְלָה. בֶּמוּ שְׁבָתּוֹב (שיר
השירים ה'): "גַּפְשִׁי יִצְאָה בְּדִבְרוֹ". "בְּכָפִי תְּמִיד", הַיָּנוּ כְּשַׁמְכָה כִּתְבָּה
אֶל כִּתְבָּה בְּשַׁעַת הַתִּפְלָה. עַל יָדִי זה, "וַתָּזַרְתָּה לֹא שְׁבַחַתִּי". כִּי
הַשְּׁבַחַת הַזְּא מִחְיַן דְּקָטָנוֹת, בְּחִינַת אֱלָקִים. וּכְשַׁמְמָתִיק הַדִּיגִים
בְּג"ל, אָזִי הַזְּא בְּמִחְיַן דְּגָדְלוֹת, וְאֵין לוֹ שְׁבַחַת. וְעַל כָּנוּ וַתָּזַרְתָּה לֹא
שְׁבַחַתִּי, רְאֵשִׁי-תְּבוֹתָשֶׁלְלוֹז. דְּהַיָּנוּ עַל-יָדִי שַׁמְמָתִיק ג' אֱלָקִים,
בְּג' הַזְּיוּת בְּג"ל, אֵין לוֹ שְׁבַחַת. וְזֹה דִּיקָא בְּשַׁעַת הַתִּפְלָה, כִּי אָז
יָדַע אֶם הַזְּא בְּמִחְיַן דְּקָטָנוֹת, אוֹ דְּגָדְלוֹת. כִּי הַדָּבָר הַזְּא
הַתְּגִלּוֹת הַמִּחְיַן, בֶּמוּ שְׁבָתּוֹב (مثال ב): "מִפְיוֹ דָעַת וְתִבְונָה":

סְלָלָה קְצָאָה כְּלָקָאָטָה פְּלָזָעָנָה זְהַאָטָה

מחיאות כפים בתפלה – מה

א עַל-יָדִי מִחְיָאָת כְּפִים בְּתִפְלָה גַּתְעֹזָרִים בְּגַפִּי הַרְאָה שְׁמַשָּׁם

גַתְהֹה הַדָּבָר וְעַל-יִדִי הַמְחִיאָת בְּפָחַד חָמֵשׁ אַצְבָּעוֹת יִמְין בְּחָמֵשׁ
שֶׁבְשֶׁמֶאל וּכֹן לְהַפְךְ גַתְהֹה בְחִינָת מַיִגְמַטְרִיא חָמֵשׁ שָׁעֵרִי
בְיִגָה בְחִינָת יוֹבֵל. כִי חָמֵשׁ פָעָמִים חָמֵשׁ גִימַטְרִיא עַשְׂרִים וְחָמֵשׁ
וְשָׁתִי פָעָמִים עַשְׂרִים וְחָמֵשׁ גִימַטְרִיא חָמֵשׁ, בְחִינָת חָמֵשׁ
פָעָמִים יֵצֵאת מַצְרִים שְׁגַזְבָר בְתֹרֶה שְׁעַל-יִדִי בְחִינָת יוֹבֵל יַצְאָנוּ
מַמְצָרִים. וְשָׁם הָיָה הַדָּבָר בְגָלוֹת וְעַל-יִדִי הַגָּאוֹלָה (גִימַטְרִיא מַיִ)
גַתְהֹה בְחִינָת פָה וְדָבָר בְחִינָת: "מֵי שָׁם פָה" (שָׁמוֹת ד' יָא) וְהַפְחָה
מִקְבֵל הַדָּבָרִים לְתוֹכוֹ מִבְנֵפִי הַרְאָה:

נְפָשִׁי בְכָפִי תְמִיד – מַ

א מִחְיָאת כְפִים בְתִפְלָה זוּה בְחִינָת זָוֶג גַתְהֹה הַמְטָה בֵין צָפּוֹן
לְדָרוֹם (ברכות ח) שְׁהָם בְחִינָת שְׁתִי יָדִים (ועין לעיל סימן ט שְׁעַל-יִדִי:
תִפְלָה בְרָאֵי זָכָה לְזָוֶג וְלִפְרָגָה):

ב גַם עַל-יִדִי זה גַמְתָקִין הַדִּינִים כִי הַיָּמִין יַד הַגְדוֹלָה וְהַשְּׁמָאָל יַד
הַחֹזֶקֶת וּבְשֻׁעַת הַכָּאה שְׁגַת חֶבְרִים יַחַד זוּה בְחִינָת יַד רַמָּה וְהָם
בְחִינָת שֶׁלֶשׁ יָדִים בְחִינָת שֶׁלֶשׁ הַתּוֹיוֹת. כִי יַד הַוָּא בְחִינָת הַוַּיִ"ה
עַשֶּׁר אַוְתִיּוֹת בְמַלְוי וְאַרְבָע אַוְתִיּוֹת פְשָׁוֹט גָּד אַרְבָע-עַשֶּׁרָה
פְרָקִין שְׁבָכָל אֶחָד, וְעַל-יִדִי שֶׁלֶשׁ הַיָּדִים שְׁהָוָא שֶׁלֶשׁ הַתּוֹיוֹת
גַמְתָקִין הַשֶּׁלֶשׁ אַלְקִים שְׁהָם הַדִּינִים בְחִינָת הַדָּבָרִים הַיּוֹצָאים
מִהְגָרֶזֶן שְׁהִיא גִימַטְרִיא שֶׁלֶשׁ פָעָמִים אַלְקִים:

ג גַם עַל-יִדִי זה גַצְוָלִין מִשְׁבָּחָה וְזָובִין לְזָבְרֶזֶן בַי מִמְתִיק אֶת
הַדִּינִים בְחִינָת אַלְקִים בְכָפִיו בְגַ"ל בְשִׁמְפָחָה בְפָחַד אֶל בְּפָחַד. בְחִינָת:
"גַפְשִׁי בְכָפִי תְמִיד" (תְהִלִים קי"ט קט) גַפְשִׁי בְחִינָת תִפְלָה וְדָבָר בְמַזְרָבָה
שְׁבָתּוֹב (שיר הַשִּׁירִים ה' ו): "גַפְשִׁי יִצְאָה בְדָבָרֶז", וְעַל-יִדִי זה:
"זְתֹרְתָה לֹא שְׁבָחָתִי" רְאֵשֵׁית בָזָת שֶׁלֶשׁ גִימַטְרִיא שֶׁלֶשׁ הַתּוֹיוֹת
וּשֶׁלֶשׁ אַלְקִים, הַיְנוּ הַמִּתְקָתָה הַדִּינִים בְחִינָת מַחְיִן דְקַטְנוֹת שְׁמִינִים

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תכל פָּזָה רְצִית אַצְ"ל "אֲזָר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר מִסְפָּרִי רַבְבָּשׂ עַזְהָה תַּקְזֹז לְפָלָא" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הווצאת "נְצָחָת וְנְצָחָה" שע"י ישיבת תיקון המידות 30

השכחה ובא למחין בגדיות בחינת זכרון ודברור התגלוות המחין. ועל כן בשעת התפללה יודע אם הוא במחין בקטנות או בגדיות: ד גם על-ידי זה מבטיל החלוקת כי כלם גמישים מבחינת קרח בחינת חשך (גימטריא בקרח) בחינת שמאלא. על אחרון בחינת אור בחינת ימין. ועל-ידי מהיותם בפה בכללים זה בזה ונעים אחדות. וזה פרוש: "כל העמים תקעו בפה" (תהלים מ"ז ב) 'לשון התהבות' (בפרש רשות שם):

סְקָרָה חַיִּי מִזְקָרָן חַזְקָה:

רמ (יא) שמעתי שפעם אחת היה איש אחד מאנשי-שלומו קובל לפניו מאד על חסרונו פרנסתו. אמר לו רבנו זכרונו לברכה איינו יודע איך יש לכם לב זה לבלבו אוטי בהבליע עולם הזה, הלא אני דומה למי שהולך יומם ולילה בדבר, וחותר ומקש לעשות מדבר ישוב. כי בכל אחד מכם בלבו דבר שמה מאין ישב, אין שם מדור לשכינה ואני חותר ומקש בכל עת לעשות איך תקון ומקום בלבכם להיות שם מדור לשכינה. הלא במה יגיעות צריכין לעשות מאילן סרק עב שקורין דם בעשות ממו כלים יפים וראויים לתשמש אדם. במה יגיעות צריכין זה עד שמסתתין אותו ומספרין אותו ומתקני אותו במעט ובשאר כלים הצריכין זהה. כמו כן ממש יגיעות באלו צרייך אני ליגע את עצמי עם כל אחד מכם לעשות עמו איך תקון. ואתם מבלבליין אותו בהבלים כאלה.

שמעתי שהעבדה שלו וקדשתו הנוראה והיראה שהיתה על פניו בליל שבת קדש, ובפרט ביום גבוריו היה עד בלי שעור ערד כל. ופעם אחת נטל אותה ידיו וברך ברכבת המוציא בסעודת ליל שבת קדש וגם כל המסבין על שלחנו ברכו ברכבת המוציא

זֶקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

וְאָכְלוּ אֶת פֶּתֶם. וְתָכַף אַחֲר שָׁאכֶל פְּרוֹסֶת הַמּוֹצִיא אֱלֹהִים בְּמִחְשָׁבָתוֹ לִמְקוֹם שְׁעָלָה וְהַתְּדַבֵּק בּוֹ יַתְּבִּרְךָ בְּדִבְקוֹת גָּדוֹלָה וּבְיִרְאָה נֹרָאָה. וַיַּשֵּׁב בְּשִׁתְיִקְה וּבְעִינִים פְּקוּחוֹת וּבְדִבְקוֹת עִצּוֹם וְגַפְלָא בְּלַהֲלִילָה, וְלֹא הוֹשִׁיטוּ שֻׁום מְאָכֶל עַל הַשְׁלָחָן כִּי גַּבְהָלוּ מִפְנֵיו מַאֲד, וְהֵיו מִתְּיִרְאָיו לְבַלְבָל אֹתוֹ. וּבְתוֹךְ הַאִיר הַשְׁחָר וְתִגְזֵץ הַחַמָּה וּבְרָכוּ בְּרָכַת הַמְּזוֹן וְגַפְטָרוּ מַעַל הַשְׁלָחָן.

וַיְפַעַם אַחֲת בִּימֵי גַּעֲזָרִיו בָּא אַלְיוֹ אֲחֵיו הַרְבָּב רַבִּי יְחִיאָל זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה עַל שְׁבָת, וּרְאָה אֶת הַהֲנָהָגָה שֶׁלּוּ בְּלִיל שְׁבָת וְהַזְּטָב בְּעִינֵיכֶם, וּבְסְעַדָת שְׁחָרִית הִיּוֹ מִסְפְּרִין הַעוֹלָם לִפְנֵיכֶם זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה אֵיזָה שִׁיחָות חָלֵין וְלֹא הַזְּטָב הַדָּבָר בְּעִינֵיכֶם הַרְבָּב רַבִּי יְחִיאָל. וּבְמּוֹצָאֵי שְׁבָת גְּכִינָם לְחִדְרוֹ שֶׁל רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה וְדָבָר עַמּוֹ מֹזָה. וְאָמַר לוֹ רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה הַאֲתָה זָכָר בְּלַהֲסִפּוּרִים שְׁהִיּוּ עַל הַשְׁלָחָן בְּשְׁחָרִית, וְלֹא הִיּוּ זָכָר אֶת כֶּלֶם. וְאָמַר לוֹ רַבְנָנוּ זַיְל אַנְיִ זָכָר אֶת כֶּלֶם. וְחַלְדָה וְגַעַל אֶת הַדָּלַת שֶׁל חִדְרוֹ וְהַתְּחִיל לִסְדַר לִפְנֵיכֶם כָּל הַסְפּוּרִים, וְלַהֲסִבֵּיר לוֹ קָצֶת מָה הִיּוֹ עֲנִינָם, וְדָבָר עַמּוֹ עד אֵיזָה שְׁעוֹת עַל הַיּוֹם וְהַחֲלוֹנוֹת הִיּוֹ סְתוּמִים. וְאַחֲרִיכָה הַבִּיט עַל הַמְּרִיאָה שְׁעוֹת וְרָאָה שְׁהִגִּיעַ זָמָן קְרִיאָת-שְׁמָע שֶׁל שְׁחָרִית מִכְבָּר וְהַפְּסִיק הַדָּבָר. וְחַלְדָה הַרְבָּב רַבִּי יְחִיאָל מִמְנָנוּ בְּבְכִיה גָּדוֹלָה וּבְגַעֲגֹועִים גָּדוֹלִים וּבְהַתְּעֹורָרוֹת גַּפְלָא, עד שְׁעַבְרוּ כִּמְה יָמִים שֶׁלֹּא הִיּוּ יָכֹל לְאָכֶל וְלֹא לִישְׁן וּכְוּ רַק יַשֵּׁב בְּבְכִיות גָּדוֹלוֹת מִחְמָת גָּדוֹלָה הַתְּשֻׁקָה וְהַגַּעֲגֹועִים וְהַתְּעֹורָרוֹת גַּפְלָא שְׁגַתְעֹורָר אֵז מִדְבָּרִי רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה. וּמְאֹז גַּתְקִרְבָּה אֶל רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה בְּהַתְּקִרְבּוֹת אַמְתִי עִצּוֹם וְגַפְלָא מַאֲד:

פָּרָךְ כְּלָקְאָטִי שְׁעַצְוָת הַיּוֹטָפִי:

לֹכֶד לְאָמוֹנָה וְאַרְיִכָת אֲפִים כְּפָנָל, הִיא עַל-יִדִי אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל.

אָמֵת וְלֹא יַעֲבֹר תְּזִקָּנָה נְתָנוּ וְלֹא יַעֲבֹר אָמֵת
חַתְכּוּ וְלֹא מַפְרֵר פָּזָה רַצְתָּה צַעַד "אָמֵת שְׂדֵךְ מִקְוָה שְׂדֵךְ מִסְפֵּרִי רַבְבָּשׁ עַזְהָה תְּזִקָּנָה לְפָקָד" 30
"חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֶא לְאוֹר ע"י הַוּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות 31

וְצִרְיךָ כִּל אַחַד לְבַקֵּשׁ מִהָּשָׁם יִתְבְּרַךְ שְׁיִהְיָה לוֹ כִּסְופִּין וְגַעֲגוּעִים
לְאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁיִזְבַּח לְבֹוא לְשָׁם; וְגַם שְׁיִהְיָה גַּעֲגוּעִים לְכָל
הַצְּדִיקִים לְאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, וְהִיא סְגָלָה לְבַטְלָה בְּעַמְּךָ בְּעַמְּךָ וְעַצְבּוֹת, כִּי
אָמוֹנָה וְאָרִיכּוֹת-אָפִים שְׁזַוְּכִין בְּאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, הֵם הַפְּךָ הַכְּעָם
וְהַעֲצִבּוֹת (שם).

דו עקר שלמות האמונה הוּא, שִׁיתְחַזֵּק בְּאָמוֹנָה חַזְקָה כָּלִיבָּד עַד
שְׁתַּחַיָּה זְבָה וּבָה וּבָרוּךְ מַאֲד, עַד שְׁיִהְיָה דֹמֶה בְּעִינֵינוּ בְּאֶלְוּ רֹאָה
בְּעִינֵינוּ מִפְּנֵשׁ הַדָּבָר שְׁמַאֲמִין בּוֹ, וּבְמַבָּאָר לְעֵילָה.
לו על-ידי מחלוקת, על ידי זה נופלים מתחשבות של רשעים, שהם
מחשבות של כפירות, על אנשים כשרים. וחתקון זהה, שיטתק
וימסר המליחמה להשם (שם רנא).

לה איש אמת שעושה כל המצות בכל הדקדוקים בין לבין קונו
במו בפני בני אדם, אין חלקו אצל כלל, כי אין בו שום צד שקר
לעשות, חם ושלום, איזה תנועה בעבודתו בשבייל בני אדם הוא
ממשיך לעצמוכח כל הצדקות, ועל-ידיizia הוא מבטל מתחשבות
של כפירות הניל" (שם).

לו בשאדים באיזה צרה, חם ושלום, או האמת הוא פגום, על-בון
צרייך או לשמר מאד את עצמו ביותר שלא יהיה בלבד באיזה
טעות ושקר על-ידי הצרה חם ושלום (ליקו"ת, סימן ב).

מן על-ידי הודהה להשם יתברך בכל עת על כל מה שעובר עליו,
ובפרט כשהיו צא מאייזה צרה, חם ושלום, ועל-ידי למוד ההלכות,
על-ידיizia מאיר האמת בהדברו ומשלים כל חלקו הדברו; כי עקר
קיים ושלמות הדברו הוא רק על-ידי אמת. וזוכה לה תפילה
באמת, שהוא עקר שלמות התפלה; וזוכה לקבל תורה אמת מרבי
אמת שיראה אותו בדרך האמת, בתורת האמתית; וזוכה

לעשות שדוּכִים אַמְתִּים שִׁיזְמִין לוֹ הַשֵּׁם יַתְּבִּרְךָ וְלִבְנֵיו זָוְגִם הָאַמְתִּי. וּכְלֹזֶה זָוְחָה עַל-יְהִידִי הַלְּלָה וְהַזְּדָאָה לְהַשֵּׁם יַתְּבִּרְךָ וְעַל-יְהִידִי לְמֹוד הַלְּכוֹת כְּגַ"ל. וְעַל-יְהִידִי-זֶה זָוְחָה לְהַמְשִׁיךְ הַבְּרָכָה וְהַקְּדָשָׁה וְהַשְּׁמָחָה שֶׁל שְׁבָת לְשֶׁשֶׁת יָמִי הַחֵל, וְעַל-יְהִידִי-זֶה גַּתְגַּלְהָ אַחֲdot הַפְּשָׁוט מִתּוֹךְ פְּעֻלוֹת מִשְׁתְּנוֹת, לְהַאֲמִין וְלִדְעַ בְּאַמְתָה שֶׁבְּל הַפְּעֻלוֹת מִשְׁתְּנוֹת גַּמְשְׁבִּין מִאָחָד הַפְּשָׁוט יַתְּבִּרְךָ, שְׂזָאת הַבְּחִינָה יִקְרָה מִאָד לְמַעַלָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְאַפְלוֹ אֲצַלּוֹ יַתְּבִּרְךָ הוּא דָבָר גְּפַלָּא וַיִּקְרָר וְחַשּׁוּב מִאָד (שם).

טַלְגָּר שְׁעִירָהוֹת הַגְּרָאִין הַשְׁוֹמְרוֹת:

כליה דָבָר עִם אִישׁ אֶחָד שְׁהִיָּה רְחֹזֶק מִהַשֵּׁם יַתְּבִּרְךָ מִאָד וְאָמָר לוֹ שְׁיִרְגִּיל עַצְמוֹ לְהַתְּאַגְּחָה עַל עֲגִינּוֹ וְאָמָר אָז הַתּוֹרָה יִשְׁחַבְלָה שְׁגַעַשָּׁה עַל הָאָרֶץ וּכְיוֹ (בְּסִימָן ק"ט חָלֵק רַאשׁוֹן) שְׁמַבָּאָר שֵׁם שְׁעַל-יְהִידִי אֲגַחָה שְׁמַתְּאַגְּחַין לְשׁוּב אַלְיוֹ יַתְּבִּרְךָ גַּפְסָקִין מִחְבָּל הַטְּמָאָה וְגַתְקַשְּׁרִין לְחַבְלָה דַקְדָשָׁה וּבָנָ אָמָר אַחֲרִיכָה עוֹד בַּמָּה תָּרוֹת עַל אֲגַחָה שְׁהִיא יִקְרָה מִאָד:

כלו שִׁיךְ לְהַתּוֹרָה מַלְאָכָל הָאָרֶץ כְּבָזֶז (בְּלִקּוּטִי חָלֵק רַאשׁוֹן סִימָן קע"ב) שְׁמַעְתִּי מִאִישׁ אֶחָד מִאֲגַשְׁיו שְׁשַׁמְעַ מִפְיוֹ הַקְּדוּשָׁ בְּבָאוֹר יוֹתֵר קָצָת וְהָעֲגִינּוֹן, שְׁהָאָדָם צְרִיךְ לְבִטְלָה כָּל מִדָּה וּמִדָּה עַד שִׁיטְבִּטְלָה לְגַמְרִי כְּאֵין וְאֶפְסִים כִּי בְתִחְלָה צְרִיךְ לְבִטְלָה מִדָּה זוֹאת עַד שְׁתְּהִיא כָּלָא מִפְשָׁש, וְאַחֲרִיכָה מִדָּה אַחֲרָת עַד שְׁתְּהִיא גַּם-בֵּין לֹא, וּבָנָ כָּל הַמְדֹות עַד שִׁיחַיו כָּלָם כָּלָא הָיוֹ וּכְפִי מָה שְׁמַבְטְּלִין כָּל מִדָּה וּמִדָּה בָּנָ מַאֲיר וּמַתְגַּלְהָ לֹז כְּבָזֶז הָיָ כִּי עֲקָר הָאָוֹר הוּא כְּבָזֶז יַתְּבִּרְךָ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יְחִזְקָאֵל מִגְּבָבָה): "וְהָאָרֶץ הָאִירָה מִכְבָּזֶז" אֲזַבְּשַׁמְעַמִּידִין דָבָר גְּשָׁמִי כְּגַד דָבָר רַזְחַנִּיעָזָשָׁה צָל וּכְפִי גְּשָׁמִיות וְגַדְלָה הַדָּבָר שְׁעוֹמֵד כְּגַד הַדָּבָר כְּמוֹ בָנָ גַעַשָּׁה צָל, כְּגַן

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תנ"ח טזט"ר פוזה רצ"ת זצ"ל "אָזֶר אָזֶר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אָזֶר מִסְפֵּרִי רַבְבָּז אָזֶה תְּקֹזֶז לְפָלָז"ג
ח'ק נתן ולא יעבור יצא לאור ע"י הווצאת נצחת ואנצח שעניית תיקון המידות 30

כְּשֶׁמְעַמִּידִין מִקְלָנְגָד אָזֶר הַשְּׁמֶשׁ עֹשֶׂה צָל קָטָן כִּפִּי מִדָּת הַמִּקְלָל
אָבָל כְּשֶׁמְעַמִּידִין דָּבָר גָּדוֹל יוֹתֶר גָּדוֹל הַשְּׁמֶשׁ עֹשֶׂה צָל גָּדוֹל
בִּיוֹתֶר וּכְזוֹ כְּשֶׁמְעַמִּידִין בַּיּוֹתֶר גָּדוֹל עֹשֶׂה צָל גָּדוֹל יוֹתֶר וִיהְצָל
הַזָּא הַסְּפָרָת וְהַעַלְמָת הָאָזֶר כִּידּוּע וּעֲלִיכְנוּ כִּפִּי מָה שְׁהָאָדָם
מִשְׁקָע בְּאַיִזָּה מִדָּה וְתָאֹהֶם בְּמָזְנוֹ כְּזוֹ עֹשֶׂה צָל גָּדוֹד אָזֶר כְּבוֹדוֹ
יַתְּבָרֶךְ וּבְמָזְנוֹ כְּזוֹ גָּעָלָם מִמְּפָנוֹ אָזֶר יַתְּבָרֶךְ, אָבָל כְּשֶׁמְבָטֵל הַמִּדּוֹת
וְהַתְּאֹזֶת, כִּפִּי הַבְּטוּל כְּזוֹ גַּתְּבָטֵל הַצָּל, וּבְמָזְנוֹ כְּזוֹ גַּתְּגָלָה אָזֶר כְּבוֹדוֹ
יַתְּבָרֶךְ עַד שְׁזֹזְבָּה שְׁיַתְּבָטֵל הַצָּל לְגַמְרֵי עַד שְׁיַהְיָה הַפְּלָל לֹא וְאַין
וְאֶפְסִים וְאֶזְזֶבֶל יַתְּגָלָה כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָאָרֶץ כִּי לֹא יַהְיָה שָׁוֹם דָבָר שִׁיסְתִּיר
הָאָזֶר וְשִׁיעָשָׂה צָל כְּגַ"ל וְזֹהוּ "מַלְאָכָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" וּעֲלִיְּדִיְּזָה
גַּתְּגָלָה כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָאָרֶץ כִּי אִין דָבָר שִׁיסְתִּיר אָזֶר כְּבוֹדוֹ יַתְּבָרֶךְ
וְיַעֲשָׂה צָל כְּגַזְבָּר לְעַילָּו:

כל זו שִׁיקָּד לְהַתּוֹרָה מִעוֹדָת רְאֵשֵׁיתְתָבּוֹת וּכְזֹה בְּחָלֵק רְאֵשָׁוֹן סִימָן
רְאֵשׁ וּסְפִּיר מִקְדָּם מִעֲשָׂה מִשְׁנִי אֲגָשִׁים בְּגַי הַגְּעוּרִים שְׁהָיוּ בְּעִיר
אַחֲת וְהַיָּה בְּגִיהִים אַחֲבָה וְהַתְּקִשְׁרוֹת גָּדוֹל פָּעָם אַחֲת רְאֵשׁ אֶחָד
מֵהֶם בְּחָבְרוֹ שְׁגַטָּה מִדְרֶךְ הַיְשָׁרָקְצָת וְעַשָּׂה אַיִזָּה דָבָר שְׁלָא בְּהַגּוֹן
וְחַשְׁבִּימְקָרֶה הַזָּא אַחֲרִיכָּה רְאֵשׁ אַזְתּוֹ שְׁעָשָׂה דָבָר גְּרוּעָה יוֹתֶר,
שְׁעַבר עַבְרָה מִמְּפָשָׁ, וְאֶזְזֶבֶל גַּתְּרָחָק מִמְּפָנוֹ וְהַפְּרִיד עַצְמוֹ מִאַזְתּוֹ
אַחֲרִיכָּה בְּרֻבּוֹת הַיִּמְים כְּשִׁירָדוֹ מַעַל שְׁלָחָן חֹזְתָּנָם, שְׁגִינִּים,
הַתְּחִילָה זֹה שְׁעַבר הַעַבְרָה כְּגַ"ל לְעַלוֹת מַעַלָּה מַעַלָּה עַד שְׁגַעַשָּׂה
עַשְׁיר גָּדוֹל וְהַשְׁגִּינִּי הַגְּנִיל נַעֲשָׂה עֲנֵי גָּדוֹל וְהַיָּה זֹה בְּדָעַתּוֹ מִתְּרָעָם
תְּמִיד עַל מְדוֹתָיו שֶׁל הַיּוֹם יַתְּבָרֶךְ כִּי אָמָר בְּלֹבּוֹ: הַלֹּא אָגִי יָדָע
בְּעַצְמֵי שְׁזָה עַבְרָה וּמַהְעוֹ יַתְּנוּ לוֹ גָּדְלָה כְּלִיבָּה!

פָּעָם אַחֲת רְאֵשׁ בָּمִקְומָם אֶחָד שְׁהָיוּ עַוְמָדִים בְּתַאֲחָת וּמִשְׁמִיעָן
קוֹל וּמִקְשָׁקְשִׁין בָּמִעוֹת הַרְבָּה, וְגַתְּקָרֶב אֲלֵיהֶם וְאָמְרוּ לוֹ: אֶל תְּגַעַ

בזה הטעות כי זה שיך לאיש הניל, הינו לחברו הגזבר לעיל אמר: עכשו הגיע העת לשאל ושאל איזה מדוע יגיע לו מועות הלא בעיני ראיתי שעבר עברה? השיבו לו מיום שירדתים שניכם מעל שלחן חותנכם, מאז חברך קבע עתים לتورה וקבל על עצמו חוק ולא עבר למד בכל יום כך וכך אבל אתה איינך עוסק בתורה ועליכן נותר לך מהות אפ-על-פי שעבר עברה כי עברה מבה מצות ואין עברה מבה תורה' (סוטה כא) "זאיין עברה מבה" מהות ראייתנות מועות:

שְׁפָרָר שְׁלָקָהוּ שְׁרָאָה הַשְׁמָמָה:

(ב) לפסול האבניים ולתקן הקורות אפילו בביתו של עובד כוכבים אמור כיון דלצורך מהו בר הוא ואם עשו כן לא ישקעם בבניין: הנה ויש אומריםadam אין מפורסם שהוא של ישראל שרי (כל בו): (ג) אם בנו עובד כוכבים לישראל בית בשבת באיסור נכוון להחמיר שלא יכנסו בו: הנה מיהו אם התנה ישראל עם א"י שלא לעשות לו מלאכה בשבת והעובד כוכבים עשה בעל כרחו למהר להשלים מלאכתו אין לחוש (מרדי ריש פרק מי שהפך ורבי ירוחם ובית יוסף ועין לעיל סימן תקמ"ג): (ד) מלאכת פרהania אפילו במטלטלין כגון ספרינה הידועה לישראל דינה כמו מלאכת מהו: (ה) אם שכר איינו יהודי לשנה או לשתים שכח טוב לו או שייארוג לו בגדי Hari זה כותב ואורג בשבת כאילו קצץ עמו שכח טוב לו ספר או שייארוג לו בגדי שהוא עושה בכלל עת שירצת והוא שלא יחשוב עמו يوم ולא יעשה המלאכה בבית ישראל ויש מי שאוסר בשוכר איינו יהודי לזמן: הנה ודוקא ששכרו למלאכה מיוחדת כגון בגדי ארוג או ספר לכחוב אבל כששכרו לכל המלאכות שיצטרך תוד זמן השכירות לכ"ע אסור (ב"י וכמו שתבאר סוף סימן רמ"ז): (ו) היהודי הקונה מכם ומשכיר [צ"ל ושוכר] לו

צַדְקָה נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תל א' צפ'ר פ'ז'ה ר'צ'ת ז'צ'ל "אֶנְךָ אֱלֹהִים מֶלֶךְ עָלָיו שְׂדֵךְ אֶתְּחָד מִסְפְּרֵי רַבְּבוֹ אֶתְּחָד תַּקְוֹזֵל לְפָלֵל" →
30 → "חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע' הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּקְוֹן המידות →

אי' קיבל מכם בשבת מותר אם הוא בקבולת דהינו שאומר לו לכשtagבה מהה דינרים אתן לך כך וכך: הגה וכן יכול להסביר המכם לכל השבתות לאינו יהודי והאי יקח הריווח של שבתות לעצמו ולא חישין שיאמרו לצורך ישראל הוא עושה דבמקום פסידא כי האי גוננא לא חששו (ב"י) ויישראל הממונה על מطبعו של מלך דינו כדי הממונה על המכם ואע"פ שימושים קול בשבת בהכאת המطبع (הגחות מימוני פ"ז ועין לעיל סימן רנ"ב) ויזהר שלא ישם ישראל אצל האי בשבת בשעוסק במלאתתו במטבע או בקבלת המכם (מרדי פ"ק דשבת):

סימן רמה (ה) ישראלי ואינו יהודי שיש להם שדה או תנור או מרחץ או רחיים של מים בשותפות או שהם שותפים בחנות במחורה אם התנו מתחלה בשעה שבאו להשתתף שייהיה שכר השבת לאינו היהודי לבדו אם מעט ואם הרבה ושכר يوم אחד כנגד יום השבת לשרם לבדו מותר ואם לא התנו מתחלה כשיובאו לחלוקת האי שכר השבתות כולם והשאר חולקים אותו ואם לא היה שכר השבת ידוע יטול האי לבדו שבייעת השכר וחולקים השאר: הגה ויש מתירין השכר בדיעד אפילו לא התנו וחלוקו סתם (הרא"ש פ"ק דע"א ורבינו ירוחם ח"ב) וניל' דבහפסד גדול יש למוקד עליו והוא יש אומרים שכזזה לא מיורי אלא בשותפות שכ אחד עוסק ביום (ב"י) אבל בששניהם עוסקים ביחד כלימי החול ובשבת עסוק האינו היהודי לבדו מותר לחלוקת עמו כל השכר דאינו היהודי אדעתיה דנפשיה קא עביד ואין היישראל נהגה במלאתתו בשבת כיוון שאין המלאכה מוטלת עליו לעשות ומכל מקום לא יטול שכר שבת אלא בהבלעה עם שאר הימים (ר"ז פ"ק דשבת סוף פרק כל כתבי ופ"ק דמס' ע"ג): (ב) היכא שה坦נו מותר: (ג) היכא שלא התנו מתחלה יש תיקון ע"י שיחזיר המוכר

להם דמי הקרן או ימכרוו לאיש אחר ויהזרו ויקנוו בשותפות
ויתנו בשעת הקניה ואם נשותפות בחנות ולא התנו יהזר כל אחד
ויטול חלקו ויבטלו השותפות ואחר כך יהזר להשתתף ויתנו
בתחלה ואם קיבל הקרן לעשות בו מלאכה בשותפות יבטלו
השיתוף וימחו זה לאחר ואחר כך יהזר להשתתף ויתנו בתחלה:
הגה ואם ירצה להשכיר לאינו יהודי חלקו בשבת או לשכרו בקבולת שרי
וכמו שנתבאר לעיל סוף סימן רמ"ד לעניין מכם ומטעו דשרי וב"ש כאן
דשרי עם שותפות איינו היהודי:

פרק ל' קואטוי אנטפלואת העוזרין:

תרית: מלא רחמים מרבה להטיב, הפה את לבבי מרע לטוב הט
לבוי אליו באמת ברצונך הטוב עזרני שאזקה לךDash עצמי בכל
מייני קדשות ובפרט בקדשת ברית הלשון וברית המפור עזרני
שלא יצא שום דבר שקר מפני לעולם, ולא שום דבר פגום ואזקה
לשמר פרתי פי וזקני להתפלל תפלה לפגך בכל חי ובכוננה
גדולה באמת לאמתו ואהי נכלל בה בשעת תפלה, עד שבכל
דברי תפלה יהיו דברי ה' בעצמן ויתעוזרו על ידי תפלה כ"ח
[כפי היה] אתה דמעשה בראשית, מהם עשרה מאמרות שביהם
נברא העולם ועל ידי זה תמשיך חסדך הגדול עליוינו, ותפרם עליינו
סבת שלומה, ותחבק אותנו בימינה, ונזקה להסתופת בצדך
הקדוש ותגונ בעדנו ותצילנו מבל אויבנו ושוגאיינו ורודפיינו
בגשימות וברוחניות ובצל בגפיה תפתיירנו ויקים בנו מקרה
שכתב: "שמallow תחת לראשי וימינו תחבקני":

תרכ: ותעוזרני ברחמים ובחסדיך הربים שגוזקה לךים מצות סכה
בזמנה בראי עם כל פרטיה ודקוקיה ובונותיה ותרי"ג מצות
התלוים בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה ותבעניע ותשפיל ות מגיר

זֶקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תלכּוּ פִזְהָרֶצְיָת זַצְ"ל "אֲזָר אֲשֶׁר מִקְזָה שְׂדֵךְ אֲזָהָר מִסְפָּרִי רַבְבָּשׂ עַזְהָה תַּקְזֹז לְפָלָא"וּ
ח'ק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַוּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוָן המידות 30

וְתַעֲקֵר וְתַבְטִיל סְכָת נֹצְרִים סְכָת עַכּוּ"ם "אֲשֶׁר פִיהֶם דָבָר שָׁוֹא
וַיִּמְינֵם יִמְין שְׁקָר" וְתַבְטִיל הַשְּׁקָר מִן הָעוֹלָם, וְתַגְבֵּיר הַאֲמָת
בָּעוֹלָם, וְתַקְיִם אֶת סְכָת דָוד הַגְּפָלָת וַיְקִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב: "שְׁפָת
אֲמָת תָּכֹז לְעֵד, וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר" וְתַסְתִּיר וְתַצְפִּין אֶתנוּ
בָּסְכָּתָה הַקְדוֹשָה, וְתַסְוֶךְ עַלְיָנוּ בְצָלָד הַקְדוֹשָה, וְתַצְיִלְגֵי מִרְיב
לְשׁוֹנוֹת שֶׁלֹּא יְהִי לָהֶם שֻׁום כְּחֵל עַלְיָנוּ בְלָל וְתַעֲקֵר הַשְּׁקָר מִן
הָעוֹלָם, וְתַגְלֵה הַאֲמָת בָּעוֹלָם וְתַזְכִּגְנֵי מִהְרָה לְבוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְאָרֶץ הַקְדוֹשָה חִישׁ קָל מִהְרָה:

תְּרִבָּא: וַיַּבְנֵנו בְּרַחְמֵיכּוּ הַרְבִּים לְבָנִים חַיִים וּקְיִמִים לְעַבּוֹדָתְךָ
וְלִירָאָתְךָ וְלִתְזֹרְתְךָ (כְשַׁרוֹצָה לְהַתְפִּלָּל עַל מֵי שִׁישׁ לְוּ צָעַר גִּידּוֹל בָנִים ר"ל
יַזְכִּירוּ כָאֵן וַיֹּאמֶר וּבְפִרְטָה לְפָבְ"פּ וּכְוּ) חַוָּם וְחַמָּל וְרַחֲם וַיְתַן לְבָנִינוּ
וְלִבְנּוֹתִינוּ וְלִכְלֵי יוֹצְאֵי חַלְצִינוּ חַיִים טוֹבִים וְאַרְזָכִים (וּבְפִרְטָה לְהַילְלָד
פְבְ"פּ וּכְוּ) וְלְהַיְלָדָה פְבְ"פּ וּכְוּ) רַחֲם עַלְיָהָם וְעַלְיָנוּ בְזָכוֹת אֲבוֹתָם, וַיְתַן
לָהֶם חַיִים טוֹבִים וְאַרְכִים, וְתַאֲרִיךְ יְמִיהָם וְשְׁנּוֹתָם יְהָמוּ נָא וַיַּכְמְרוּ
נָא רַחְמֵיכּוּ עַלְיָהָם וְעַלְיָנוּ, וַתֹּאמֶר דִי לְצְרוֹתָם "הִיטִּיבָה הִי לְטוֹבִים
וְלִישְׁרִים בְּלִבּוֹתָם" יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָם שְׁלוֹם בְּאַרְמָנוֹתָם "אִין פְּרִיז
וְאִין יוֹצָאת וְאִין צְוָחָה" בְּרַחְזּוֹבּוֹתָם, לְעֵד וְלִדּוֹרוֹת, וְלִדּוֹרוֹת
הַזְּרוֹתָם רְאִשְׁיָתָם מִצְעָר, יִשְׁגַּה מִאֵד אַחֲרִיתָם בְּאֲשֶׁר הַשְּׁמִים
הַחְדִּישִׁים וְהָאָרֶץ הַחְדִּשָּׁה, כֵן יַעֲמֵד זָרָעָם וְשְׁמוֹתָם וְתַצִּיל אֹתָם
וּכְלֵי יְלִדי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעַיְן הָרָע וּמַפְגָע רָע וּמַכְלֵי מִינִי גָּגָע
וּמְחַלָּה וְתַשְׁלִיחָה לָהֶם רְפֹאָה שְׁלֵמָה מִן הַשְּׁמִים לְכָל רַמְ"ח אַבְרִיָּהָם
וְשִׁסְ"ה גִּידְיָהָם וַיַּבְנֵו לְהִזְהָרָה חַיִים בְּרִיאָים וּקְיִמִים יְבָלוּ יְמִיהָם בְּטוֹב
וְשְׁנּוֹתֵיהָם בְּגַעְיִמִים וְגַזְבִּים שִׁיצָאָו מֵהֶם דָזּוֹת הַרְבָּה וְדָזּוֹרִי דָזּוֹת
עַד סָוף בְּלַהֲדּוֹרוֹת רַחֲם עַלְיָהָם וְעַלְיָנוּ לְמַעַן שָׁמָה, וְתַגְדִּלָם
לְתֹרֹה וְלִחְפָה וְלִמְעָשִׁים טוֹבִים, לְאָרֶץ יִמְים וּשְׁנִים "עַזְדָּקָה יְגַבּוּן

זֶקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

בשִׁיחָה דְשָׁנִים וּרְעִנְגִים יְהִיו:

תרכוב: מלא רחמים צרכינו מרבים וداعתנו קצחה לבאר ולפרש אתה ידעת את כל מהסורים מלא משאלותינו לטובה ברחמים לungan ולא לungan חום וחלל עלי וזנגני לשוב אליך באמת ובלב שלם, ולעשות רצונך באמת כל ימי חי, ולא אשוב עוד לכסלה אם און פעלתי לא אוסף" רחם עלי בرحמיה האמתים וזנגני להיות ברצו נך באמת מעטה ועד עולם ותגלח האמת בעולם, יישבו כל באי עולם אליך לעבדך באמת ביראה ואהבה ויקים מהריה מקרא שכחוב: "בי איז אהפץ אל כל העמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה' לעבדו שם אחד אמרת הארץ תצמח וצדקה משימים נשקף גם ה' יתן הטוב וארצנו תתן יבולת חסד ואמת נפגש צדק ושלום נשקוף" וברחמיה וחסדיה הגדולים תפאים ותרצה את שכינת עוז ובגasset ישראלי שתשיב פניה אליך וייתה נעשה יוזד קדשא ברייך הווא ושכינתייה, פנים בפנים ואל תפטר פניה מאתנו עוד ותשלה לנו צדיקים ורבנים אמתים שגורו לנו את הדרכ הטוב והישר את הדרכ אשר גלה בה ואת המעשה אשר נעשה ותצל אותנו מהמנהיג ורבבי של שקר קרבנו לשועתה, עזרנו ברחמיה, החינו באור פניה שבענו מטויה וחסדיה האמתיים, גמל עליינו חסדים טובים, "חסדי דוד הaganim" ומואוצר מתקנת חכם חגן וקיים לנו מקרא שכחוב: "וְאַשִׁים דְבָרִי בפייך ובצל ידי בסיתיך לגט שמים ולייסוד ארץ ולאמר לציוון עמי אתה" חגן וungan ושמע תפלהתנו ברחמים כי אתה שומע תפלה כל פה "יהיו לרazon אמרاي פי והgioן לבוי לפניה ה' צורי וגואלי עושה שלום במרומים", הוא יעשה שלום עליינו ועל כל ישראלי ואמרו אמן: